

[Thisted Knudsen.]

trods Udlejerens Paamindelse tilsidesætter sine Pligter til at iagttage god Skik og Orden i Ejendommen, eller hans egen eller hans Husstands Optræden eller Forhold trods Udlejerens Paamindelse har været til Ulempe for Ejendommen eller dens Beboere." Denne Bestemmelse kan som Regel ikke anvendes i disse Lejeforhold. Jeg havde forleden Dag et Tilfælde i Praksis, der i nogen Grad viste, hvordan disse Lejeforhold i Virkeligheden er. En Enke havde et lille Hus. Hun havde indrettet en 2 Værelses Lejlighed paa 1ste Sal, en beskeden Lejlighed, der kun egnede sig til en enlig Person, og derfor havde hun udlejet den til en enlig Dame. Imidlertid har denne enlige Dame nu taget to Plejebørn paa 8 og 10 Aar, og derved er Lejeforholdet væsentlig ændret, men jeg anser det med den nuværende Lovgivning for umuligt at faa dette Lejemaal hævet.

Jeg mener, at det derfor er rimeligt og ønskeligt, at man i Landstinget overvejer en Ændring. Jeg synes som sagt ikke, at man principielt skal fastholde Opsigeligheden, men at man skal ordne det paa en saadan Maade, at der gives Ejeren lettere Adgang til Opsigelighed, naar gode Grunde er til Stede. Jeg tror, det vilde være rigtigt, og jeg skal saa indtrængende som muligt henstille, at man tager dette Spørgsmaal op til Drøftelse.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til videre Behandling.

Malchau: Det foreliggende Lovforslag har vidtrækkende Betydning, alene af den Grund, at det berører saa stor en Del af Befolkningen, navnlig i Byerne, hvor praktisk talt alle tilhører en af Kategorierne Lejer eller Ejer.

Selve Lejeloven er jo ikke meget gammel, den er fra 1937, men alligevel har vi her paa Rigsdagen i de senere Aar efter Krigens Udbrud gentagne Gange maattet beskæftige os med Lovgivning paa dette Omraade. Det skyldes de ekstraordinære Forhold, der ogsaa paa Boligomraadet er fulgt i Krigstidens Kølvan. Det erkendes sikkert fra alle Sider, at Indgreb var og er nødvendige paa dette særlige Felt. Den økonomiske Politik, der er ført, og den Linie, der er anlagt i Forbindelse med det stagnerende Boligbyggeri og den dermed følgende Bolignaphed, har gjort det til en Selvfølge, at der ogsaa paa dette Punkt foretages visse Reguleringer.

Hvad det gælder om, er at gøre disse Indgreb saa lempelige og saa retfærdige

som overhovedet muligt. Det er jo naturligt, at der i et Spørgsmaal som dette gør sig meget modstridende Interesser og vidt forskellige Synspunkter gældende, efter som man ser paa Sagen fra et Ejer- eller et Lejerstandpunkt. Det gælder ikke mindst, naar det drejer sig om de store principielle Spørgsmaal om at begrænse Opsigelsesadgangen eller at sætte en Stopper for Mulighederne for Husleje forhøjelse; og de Krav, som har været fremsat, og som ogsaa nu er fremkommet fra de interesserede Parter, kan, hvor berettigede de ellers maatte være, naturligvis ikke imødekommes, uden at den ene af Parterne vil føle sig forurettet eller føle, at dens Interesser er traadt for nær. Det maa saa være Regeringens og Rigsdagens Opgave i denne som andre Sager at finde en Fællesnævner og at gøre Ret og Skel til begge Sider. Det gælder om, som det er blevet sagt, at dele Sol og Vind lige. Om dette er lykkedes ved det foreliggende Forslag, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg finder i hvert Fald, at man fra Lejerside ikke har Grund til at være utilfreds, medens jeg synes, at Ejernerne har faaet lidt mere Vind og lidt mindre Sol. Det er ganske vist saaledes, at Lejerne er de fleste, og de har naturligvis ogsaa et berettiget Krav paa al mulig Beskyttelse, men lidt har jo ogsaa sin Ret.

Under Behandlingen af Lovforslaget i det andet høje Ting er man enedes om adskillige Ændringer, og de betyder efter min Opfattelse gennemgaaende en Forbedring af Forslaget, hvorfor jeg udtaler min Tilfredshed med de fleste af dem. Det gælder saaledes den Ordning, at Varmebidraget skal adskilles fra selve Lejen, og det gælder Bibeholdelsen af Retten til at afslutte frivillige Overenskomster. Jeg tror ogsaa, at Imødekommen af disse Krav vil blive paaskønnet fra Grundejerside. At Klublejligheder m. m. er kommet ind under Loven, finder jeg paakrævet.

Derimod er jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen ikke saa tilfreds med, at Ejendomme med kun to Lejligheder ogsaa skal falde ind under Opsigelighedsbestemmelserne. Jeg skal ikke gentage, hvad der allerede er sagt, men kun understrege, at Forholdet i en saadan Ejendom med kun to Familier, Ejer og Lejer, nu engang er helt anderledes end i de store Ejendomme; ganske vist kan Lejeren opsiges, hvis hans Optræden er af en saadan Karakter, at den er til Ulempe for de øvrige Beboere. Men hele dette Spørgsmaal kan vi antagelig komme nærmere ind paa i det Udvalg, der er bebudet nedsat.